

OM GOD SE STEM TE HOOR EN SY WIL TE DOEN

Die subjektiwiteit van Innerlike indrukke as die stem van die Heilige Gees

Op grond van die feit dat baie gelowiges innerlike indrukke as die stem van die Heilige Gees beskou, reageer hulle daarop en glo dat hulle deur die Here gelei word. As daar na die terminologie in godsdienskringe geluister word, kan daar afgelei word hoe algemeen hierdie opvatting onder gelowiges is. Hoe dikwels word die terme “God het my gewys” en “Die Here het vir my gesê...” nie gehoor nie. In gehoorsaamheid aan hierdie “stem” het mense al profesieë uitgespreek wat nooit waar gekom het nie. Ander het byvoorbeeld weer hulle huise verkoop, van werk verander, groot bedrae geld weggegee, verkeerde beleggings gemaak en selfs van hulle lewensmaats geskei. Om innerlike indrukke as die stem van die Heilige Gees te interpreteer lewer verskeie probleme op waarna ernstig gekyk moet word. So byvoorbeeld is die suksesvlak van hierdie metode te skokkend laag om dit as die gewone manier te aanvaar waardeur God met Sy kinders praat.

1. Probleme met innerlike indrukke

1.1 Innerlike indrukke is subjektief

Dit is heeltemal normaal om innerlike indrukke te ervaar, maar dit is egter belangrik dat ons besef dat daar baie faktore is wat tot hulle vorming kan bydra. Die Heilige Gees kán innerlike indrukke beïnvloed, maar gewoonlik word hulle in die siel van die mens gevorm. Die groot gevaar bestaan daarin dat misleidende geeste ook ’n invloed kan uitoefen. Faktore soos byvoorbeeld moegheid, ongesteldheid, medikasie, die kos wat jy geëet het, ’n hormoon wanbalans, ervarings, of selfs die weer, kan ’n groot rol speel in die vorming van innerlike indrukke in die gemoed van ’n persoon. Verder moet ons ook nog rekening hou met die invloed van boeke, video’s, advertensies en die media. Die gelowige het nou die moeilike taak om die stem en die wil van God tussen al hierdie invloede te onderskei. Wanneer dit by besluitneming kom, veroorsaak dit spanning, onsekerheid en verwarring.

1.2 Innerlike indrukke is nie gesaghebbend nie

Deurdadig daar dikwels aangedring word dat innerlike indrukke eers bevestig moet word voordat dit as leiding aangeneem kan word, is ’n bewys dat hulle nie as gesaghebbend beskou word nie. Daar word geleer dat die “stem” deur verskeie ander faktore bevestig moet word. ’n Skrifgedeelte as bevestiging word gewoonlik eerste gesoek. Daarna word die goedkeuring van ander broers en susters gesoek. Om nog meer sekerheid te verkry, moet die omstandighede ook in plek val. As elkeen van hierdie faktore wat as bevestiging moet dien afsonderlik ontleed word, sien ons dat hulle almal ook subjektief is.

1.2.1 Die subjektiwiteit van skrifgedeeltes as bevestiging van innerlike indrukke

Datums word gewoonlik net langs dié gedeeltes in die Bybel geskryf wat die “leiding” bevestig. In die meeste gevalle is dit positiewe versies wat voorspoed en seënige voorspel. Negatiewe versies word gewoonlik vermy. Die subjektiewe invloed van ’n persoon se kerklike en teologiese agtergrond speel ook ’n belangrike rol in hoe die Bybel vertolk word. Die historiese en profetiese konteks betreffende Israel en die Ou Testament word gewoonlik ook nie in aanmerking geneem nie. ’n Goeie voorbeeld hiervan is die misbruik van **2**

Kron.7:14 wat gewoonlik op gebedsbyeenkomste op die mense van Suid-Afrika van toepassing gemaak word. In konteks het “*my volk*” betrekking op Israel: “*As my volk, oor wie my Naam uitgeroep is, hulle verootmoedig en bid en my aangesig soek en hulle bekeer van hul verkeerde weë, dan sal Ék uit die hemel hoor en hulle sonde vergewe en hulle land genees*”.

So ook word daar gewoonlik nie onderskeid getref tussen gedeeltes in die Bybel wat beskrywend en ander wat voorskriftelik van aard is nie. Die bekendste voorbeeld hiervan is die gebruik van **Hand.2:4** om te bevestig hoekom daar met die vervulling met die Heilige Gees in tale gepraat moet word. Alhoewel in dieselfde konteks, word **Hand.2:2-3** nooit aangehaal en daarop aangedring dat met die vervulling met die Heilige Gees daar ook die geluid van ’n rukwind en tonge soos van vuur moet wees nie! Een beskrywende gedeelte word as voorskriftelik aangewend en die ander gedeelte word geïgnoreer.

1.2.2 Die subjektiwiteit van die bevestiging van innerlike indrukke deur die liggaam

Min mense is eerlik genoeg om die kritiek van ander persone wat van hulle verskil, ernstig op te neem. Die feit dat sommige mense met my saamstem, is geen waarborg dat dit wat ek glo en wil doen, reg is nie. Iemand het eendag gesê: “As jy geld het om net een koerant te koop, maak seker dat jy die opposisie sin koop.” Dit kan gebeur dat jou kritici reg is! Mense is geneig om op grond van subjektiewe smaak en gevoelens te polariseer. Dit gebeur gedurig in die kerk dat wanneer daar meningsverskil in verband met iets ontstaan dat lidmate bedank en by ’n ander groep aansluit by wie hulle meer gemaklik voel. Subjektiewe gevoelens is deurslaggewend en leerstellige skrifwaarheid speel gewoonlik ’n ondergeskikte rol. Hierdie neiging is die oorsaak dat daar vandag duisende verskillende denominasies bestaan met belydenisskrifte wat soms radikaal met ander verskil!

1.2.3 Die subjektiwiteit van omstandighede as bevestiging van innerlike indrukke

Ons kry baie voorbeelde in die Bybel van mense wat na omstandighede gekyk het en dan verkeerde afleidings gemaak het. Een van die beste voorbeelde is die waarskuwing wat aan die kerk van Laodisea gerig word (**Openbaring 3:17-18**). Hulle het na hulle voorspoedige omstandighede gekyk en is daardeur mislei. In plaas daarvan dat hulle geseënd was, was hulle “*...ellendig en beklaenswaardig... arm, blind en kaal.*” ’n Mens kan nie geestelike afleidings maak, positief of negatief, na aanleiding van omstandighede nie. Op hulle eie geneem sê hulle vir ons niks van geestelike realiteite nie.

Die bewoners van die eiland Malta was net so deur omstandighede bedrieg. Hulle was oortuig daarvan dat die gode teen Paulus was, want direk nadat hy amper verdrink het, word hy deur ’n giftige slang gepik. Toe hulle egter sien dat hy die slang in die vuur afskud en niks oorkom nie, verander hulle van mening en sê dat hy ’n god is! (**Hand.28**). Deur na die omstandighede te kyk, maak hulle tweekeer na mekaar verkeerde afleidings. Dit is nie God wat teen Paulus is nie en nog minder is hy ’n god.

2. Het God ’n volwasse wil vir volwasse Christene en ’n onvolwasse wil vir onvolwasse Christene?

Onvolwasse Christene is geneig om meer onwyse besluite te neem as volwasse Christene. As innerlike indrukke die gewone manier was waardeur God Sy wil aan Sy kinders bekend

maak, sou wysheid en volwassenheid nie so 'n belangrike rol in die besluitnemingsproses gespeel het nie. God se wil is volmaak, selfs as Hy dit aan 'n kind bekend maak. Wysheid, volwassenheid en bekwaamheid om te onderrig, is onder die eienskappe wat 'n persoon moet openbaar om as 'n ouderling in die gemeente erken te word (**1 Tim.3**). Die vermoë om mistieke indrukke of openbaringe te ontvang tel nie onder die vereistes vir ouderlingskap nie.

3. Gewone besluite en belangrike besluite

Ons neem elke dag honderde besluite in verband met alledaagse dinge deur van ons gesonde verstand ("common sense") gebruik te maak. Ons hou byvoorbeeld stil en gooi brandstof in omdat ons sien dat die tenk se naald "leeg" wys. Waar trek 'n mens die lyn tussen klein, alledaagse besluite en groot, belangrike besluite? Op watter stadium hou ons verantwoordelikheid op om wyse besluite te neem, en op watter stadium moet ons wag vir 'n "stem" om ons te lei? Weereens spanning en onsekerheid.

4. Bybelse voorbeelde van leiding en innerlike indrukke

Innerlike indrukke kan nie op dieselfde vlak geplaas word as die meeste voorbeelde van goddelike leiding wat ons in die Bybel sien nie. In die Bybel word mense gelei deur engele, hoorbare stemme, visioene en ander bonatuurlike verskynsels. Terwyl innerlike indrukke 'n werklikheid van ons alledaagse bestaan vorm, verklaar die Skrif nie dat hulle gesaghebbend is nie.

5. Vrede as 'n Teken in Besluitneming

Daar word nogal algemeen aanvaar dat as 'n gevoel van vrede ervaar word nadat 'n besluit geneem is, dit 'n teken van God se goedkeuring is. **Kol.3:15** word gewoonlik aangehaal as rede hoekom daar so geglo word. Ons moet daarop wys dat dit wat in die konteks van **Kol.3** bespreek word, niks te doen het met innerlike indrukke of gevoelens wat as leiding vir besluitneming moet dien nie; wat bespreek word is 'n lewe van geregtigheid en vreedsame naasbestaan in die liggaam van Christus. Die vrede waarna hier verwys word, het betrekking op onderlinge verhoudinge in die gemeente.

Is die ervaring van vrede altyd 'n teken van die leiding van die Heilige Gees of kan ander faktore daartoe bydra? Dit kan gebeur dat 'n persoon vrede ervaar omdat hy aangaande 'n bepaalde saak verkeerd geleer is. As kind het ek byvoorbeeld nooit vrede ervaar as ek op 'n Sondagmiddag wou gaan swem nie. Ek was onder die indruk dat dit die heilige Sabbatdag was. Onvolwassenheid en onkunde kan ook tot 'n valse gevoel van vrede bydra. Gevoelens, op hulle eie geneem, sê vir ons niks aangaande die leiding van die Heilige Gees nie. Dit is onwaarskynlik dat Paulus altyd vrede tydens al sy teëspoed ervaar het: steniging, houe, geseling, skipbreuke, valse broers, gevangenisstraf, drenkeling op die oop see, koue, honger en dors, besorgdheid oor die gemeentes...geen wonder hy praat van sy daaglikse "*bekommernisse*" nie! (**2 Kor.11:23-29**). Ten spyte van al hierdie negatiewe gebeurtenisse het hy nooit getwyfel of hy die wil van God doen nie.

Innerlike indrukke en gevoelens, omdat hulle so subjektief is, kan nie as betroubare bewys van die leiding of goedkeuring van die Heilige Gees geneem word nie.

6. Wat van die “uitgooi van ’n vlies” om die wil van die Here te bepaal?

Omdat God almagtig is, kan Hy doen wat Hy wil. Hy kan dus enige vorm van leiding gebruik, daarom ook die metode van die “uitgooi van ’n vlies.” As ons egter na dié gedeelte in die Bybel kyk waaruit hierdie voorbeeld van leiding geneem word, sien ons dat ons nie ’n Skriftuurlike basis daarvoor het nie.

In **Rigters 6:12** lees ons dat die Engel fisies aan Gideon verskyn het en die wil van die Here op ’n hoorbare wyse aan hom bekend gemaak het. Gideon het toe vir ’n teken gevra om God se wil te bevestig. Vuur het die vleis en brood wat Gideon op die klip geplaas het, verteer. Hy was toe nog nie tevrede nie en het gevra dat die vlies wat hy uitgesit het, nat gedou moet word, terwyl die omliggende grond droog bly. Dit het gebeur. Gideon het nog getwyfel. Hy het weer ’n teken gevra; dié keer moes die grond nat dou en die vlies moes droog bly. God het weereens gedoen wat Gideon gevra het. As ons mooi na dié gedeelte kyk, sien ons dat Gideon dit nie gedoen het om leiding te verkry nie, maar vir bevestiging van wat die Engel alreeds aan hom bekend gemaak het. Dit was dus ’n teken van sy ongelooft. Hy het nie die woorde van die Engel wat die wil van God aan hom bekend gemaak het, vertrou nie.

Waarom lyk dit dan of hierdie metode soms goeie resultate oplewer? Omdat daar gewoonlik ’n beginsel van wysheid daarin ingebou is. Ek bepaal byvoorbeeld ’n goeie prys vir my motor, gooi dan ’n vlies uit en sê vir myself dat as ek die prys kry, sal ek weet ek moet verkoop. Vir die prys wat ek gestel het sal ek dom wees om nie te verkoop nie!

7. Wat van lootjies trek om die wil van die Here te bepaal?

Omdat die vroeë apostels lootjies getrek het om te bepaal wie in die plek van Judas aangestel moes word, is sommige van mening dat dit vandag nog as ’n metode van leiding gebruik kan word (**Hand.1:21-26**). Die konteks help ons weereens om te verstaan wat die apostels gedoen het. ’n Plaasvervanger vir Judas moes gekies word. ’n Vereiste is gestel; dit moes een wees wat van die begin van Jesus se bediening saam met Hom was. Twee manne wat hieraan voldoen het, is toe voorgestel. Dit lyk of hulle met enige een van die twee tevrede sou wees. Hier het ons te doen met ’n geval van gelyke opsies. Om hulle nie aan vooroordeel skuldig te maak nie, het hulle toe lootjies getrek. Dit is net in gevalle waar ’n mens met gelyke opsies gekonfronteer word, en waar vooroordeel uitgeskakel wil word, dat die trek van lootjies die wyse ding sou wees.

Slotsom

As innerlike indrukke altyd direk van God af kom om Sy wil aan ons bekend te maak, hoekom is dit dan nodig om bevestiging te verkry? Die feit dat bevestiging gesoek word bewys die subjektiwiteit van hierdie metode. Die mate van sukses wat hierdie metode oplewer is ook te laag en te wispelturig om te aanvaar dat dit die algemene manier is waardeur God Sy kinders lei. Hou ook in gedagte dat ons gewoonlik net van die suksesstories hoor, van al die misluktings word gewoonlik min gesê. Verder weet ons dat ongelowiges ook soms op impulsiewe gedagtes (“hunches”) reageer en dat dit soms tot sukses lei. Ons moet eerlik erken dat impulsiewe gedagtes gewoonlik tot niks lei nie. Innerlike indrukke moet ten minste meer uniforme resultate oplewer voordat dit as die stem van God aanvaar kan word.

Kan u nou sien hoekom 'n mens so versigtig moet wees vir profesieë wat deur mense uitgespreek word! Hulle oorsprong is gewoonlik die subjektiewe innerlike indrukke van die mens. Dit is dan ook hoekom Paulus beveel: *“Wat die profete betref, twee of drie kan aan die woord kom, en die ander moet beoordeel wat hulle sê” (1 Kor.14:29).*

Wat is die Bybelse alternatief om die wil van die Here te weet?

DIE WEG VAN WYSHEID

“Eet heuning, my seun, dit is lekker; die stroop is soet in jou mond. So smaak die kennis, die wysheid ook; as jy dié gekry het, het jy 'n toekoms, en jou hoop sal jou nie ontnem word nie” (Spreuke 24:13-14).

“Wees baie versigtig hoe julle lewe; nie soos onverstandige mense nie, maar soos verstandiges...probeer te wete kom wat die Here wil dat julle moet doen” (Efesiërs 5:15-17).

“...laat God julle verander deur julle denke te vernuwe. Dan sal julle ook kan onderskei wat die wil van God is” (Romeine 12:2).

Wanneer ons oor die wil van God praat, moet ons onderskeid maak tussen God se soewereine wil en Sy morele wil.

1. Die Soewereine Wil van God

Daar is nie veel wat ons oor God se soewereine wil kan sê nie; omdat Hy almagtig is kan Hy doen net wat Hy wil, wanneer Hy wil, met wie Hy wil en soos Hy wil. Behalwe vir dié dinge wat Hy in Sy Woord aan ons bekend maak, is Sy soewereine wil vir ons 'n geslote boek. Ons kan wel van die volgende paar dinge verseker wees:

(1.1) Volgens Sy standaard gemeet is Sy soewereine wil vir ons lewe die beste. In Romeine 8:28 lees ons dat God alles ten goede laat meewerk vir dié wat Hom liefhet.

(1.2) Omdat Hy almagtig is, sal dit wat Hy besluit en beplan, gebeur.

(1.3) Die hele spektrum van die bonatuurlike is in God se beheer. Hier dink ons aan dinge soos die werking van die van die gawes van die Heilige Gees, die bediening van engele, wonderwerke en genesings. 'n Ander aspek van God se soewereine wil wat beklemtoon moet word, is **spesiale leiding**. God praat vandag nog met mense op 'n bonatuurlike manier. Hy doen dit egter soos Hy wil; deur 'n hoorbare stem, deur 'n droom of visioen, deur tekens, of deur engele te stuur. Die Bybel is vol van sulke bonatuurlike manifestasies. Ons kan God vra om so met ons te praat, maar daar is egter niks wat jy en ek kan doen om dit te laat gebeur nie. Dit hang van God af of Hy dit wil doen of nie. Volgens wat gelowiges ervaar, lyk dit of hierdie tipe bonatuurlike kommunikasie relatief skaars is. Ons verwys hier nie na die “stem” van die Here wat ons “hoor” elke keer as ons die Bybel lees nie.

Die Weg van Wysheid neem ook die morele wil van God in aanmerking.

2. Die Morele Wil van God

Die morele wil van God word ten volle vir ons in die Bybel bekend gemaak.

“Die hele Skrif is deur God geïnspireer en het groot waarde om in die waarheid te onderrig, dwaling te bestry, verkeerdhede reg te stel en ’n regte lewenswyse te kweek...” (2 Tim.3:16).

Deel van die geestelike wapenrusting wat God ons vir beskerming gee, is die swaard van die Gees, Sy Woord (**Ef.6:10-18**). Die Woord is noodsaaklik vir geestelike oorlewing, want die Bybel leer ons dat ’n mens nie van brood alleen kan lewe nie, *“maar van elke woord wat uit die mond van God kom” (Matt.4:4)*. Dit is onwys om na “stemme” te luister as jy nie weet wat die geskrewe “Stem” van God oor die saak te sê het nie. Paulus het hierdie skriftelike openbaring van God so ernstig opgeneem dat hy aan die Korintiërs gesê het: *“...om nie te dink bo wat geskrywe is nie...” (1 Kor.4:6, Ou 1933/1957 vertaling)*.

Ek word hier herinner aan ’n gesprek met ’n leier wat my gevra het hoekom ek nie met sekere manifestasies wat in sy dienste plaasvind, saamstem nie. Op my antwoord dat ons nie moet verder gaan as wat geskrywe is nie, het hy sarkasties gevra of dit dan sou beteken dat Christene ook nie apparate soos televisies, elektriese ketels en yskaste mag besit nie, want hulle word ook nie in die Skrif genoem nie. Hy was ernstig! My antwoord aan hom was dat ek dit moeilik vind om met iemand te redeneer wat nie die verskil tussen moderne elektriese apparate en geestelike waarheid ken nie.

God behandel Sy kinders nooit soos robotte nie. Die feit dat elke gelowige se werke eendag getoets gaan word, is bevestiging van die feit dat ons die verantwoordelikheid het om ons lewe volgens die morele wil van God te orden (**Rom.14:12, 1 Kor.3:10-15**). Die morele wil van God, wat een honderd persent vir ons in die Skrif bekend gemaak word, funksioneer soos die bakens wat die lewensredders op die strand inplant. Terwyl ons tussen die bakens bly, is ons veilig. Die lewensredders gee nie regtig om wat jy in die water doen nie; jy kan maar spat en speel en swem soos jy wil, solank jy net tussen die bakens bly. Vanaf hulle hoë sitplekke hou hulle die baaiers dop, sodra iemand dit buitekant die bakens waag, waai hulle die arms en blaas hard op hulle fluitjies. Net so gee God ons die vryheid om binne die bakens van Sy morele wil ons lewens te beplan en uit te leef. Ek wil hier beklemtoon wat ek vroeër al genoem het. As jy seker is dat jy die stem van God deur **spesiale leiding** gehoor het, móét jy doen wat God jou beveel het. Prakties gesproke beteken dit dat as jy glo dat jy **bonatuurlike leiding** het om in Rusland te gaan sendingwerk doen, sorg dat jy daar uitkom en doen wat jy glo God jou beveel het. As jy nie sulke bonatuurlike leiding het nie, beteken dit nie dat jy nou niks het om vir die Here te doen nie. Sy morele wil, soos dit in die Woord bekend gemaak word, moet nog steeds in alles wat ons doen uitgeleef word. Die praktiese toepassing van die morele wil van God kan aan die hand van **Matt.28:19** verduidelik word: *“Gaan dan na al die nasies toe en maak die mense My dissipels: doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het.”* As God nie op ’n bonatuurlike manier vir jou gesê het waar om dissipels te gaan maak nie, beteken dit nie dat hierdie bevel nie op jou van toepassing is nie. Jy kan gaan bly waar jy wil – in Matatiele, Pretoria of Kaapstad – solank jy, waar jy ook al gaan bly, Sy algemene wil uitvoer deur dissipels te maak en hulle God se Woord te leer.

Op ’n keer het ’n man my kom sien. Hy het gedink dit was God se wil vir hom en sy familie om oorsee te gaan sendingwerk doen. Op my vraag of hy spesiale leiding het, het hy my verbaas gevra wat dit is. Ek het nie gedink dat hy spesiale leiding het nie! Wanneer God op ’n bonatuurlike manier met jou praat, sal jy weet!

In **Hand.16** sien ons 'n goeie voorbeeld van spesiale leiding. Paulus en sy metgeselle was besig om te doen wat hulle geweet het God se algemene wil vir hulle lewens was – om die evangelie uit te dra. Nadat hulle 'n paar keer 'n verkeerde rigting ingeslaan het, het hulle deur 'n bonatuurlike gesig in die nag leiding gekry om na Masedonië toe te gaan. Dit was nie iets wat Paulus beplan of beheer oor gehad het nie. Dit was 'n bonatuurlike, soewereine ingryping van God waarop Paulus moes reageer.

Ter opsomming: **In die Woord vind ons bevele en beginsels wat vir ons rigting aandui. Wat nie-morele sake betref en waar God nie Sy wil deur spesiale leiding bekend gemaak het nie, is die gelowige vry om sy eie besluite te neem; besluite wat God sal verheerlik en tot geestelike verryking sal lei. Alhoewel ons die vryheid het om ons eie lewe te beplan, moet ons alles deur gebed aan God se soewereine wil onderwerp. Hy het die reg om in te meng net wanneer Hy wil.**

Bogenoemde beginsel word bevestig deur wat in **Jak.4:13-17** geskrywe staan: *“Kom nou, julle wat sê: ‘Vandag of môre sal ons na dié en dié stad toe gaan en 'n jaar lank daar bly; ons sal sake doen en geld maak,’ Julle wat nie eers weet hoe julle lewe môre sal wees nie! ...Julle moet eerder sê: ‘As die Here wil, sal ons lewe en sal ons dit of dat doen.’”* Dit is nie teen eie beplanning wat hier gewaarsku word nie, maar teen die feit dat God se soewereine wil nie in ag geneem word in dít wat beplan en gedoen word nie. Deur Sy morele wil uit te voer sal ons God in alles wat ons doen vereer. God se morele wil is die uitdrukking van Sy karakter. Deur die inwoning van die Heilige Gees gee Hy aan Sy kinders die vermoë om dit uit te leef en om meer en meer aan Sy Seun gelykvormig te word.

Watter rol speel die gewete?

Volgens **Rom.1:18-32** lyk dit of God aan elke mens 'n natuurlike vermoë gegee het om 'n bewustheid van Sy bestaan uit die natuur af te lei. Hierdie basiese vermoë, wat selfs die primitiefste stamme besit, behoort aan hulle die verskil tussen reg en verkeerd te leer. Ongelukkig word hierdie basiese bewustheid van die morele eienskappe van God se karakter onderdruk. Opvoeding speel 'n belangrike rol in die vorming van die gewete van die mens. Die gelowige se denke en gewete behoort deur die Woord beïnvloed en gevorm te word (**Rom.12:2**). Hierdie beginsel word bevestig deur dit wat Jesus in **Joh.17:17** bid; Hy vra Sy Vader dat Sy volgelinge deur die waarheid van die Woord geheilig sal word.

Net soos enige ander vorm van leiding, moet die gewete ook deur die Woord getoets word om te bepaal of dit jou in die regte rigting stuur.

Wat van Romeine 8:14? – “Almal wat hulle deur die Gees van God laat lei, is kinders van God.”

Hierdie versie gee geen aanduiding van die manier hoe gelowiges deur die Heilige Gees gelei word nie. As ons na die onmiddellike konteks kyk, sien ons dat 'n algemene morele lewenswyse bespreek word; die aflegging van die dade van die sondige natuur – die bespreking van **Rom.8** het niks te doen met besluitnemingsprosesse rakende spesifieke sake nie. Wat in hierdie hoofstuk bespreek word, is 'n lewe van geregtigheid. Daar is ook geen aanduiding dat daar na innerlike indrukke geluister moet word om uit te vind wat gedoen moet word nie.

Daar is ook geen aanduiding dat die “stem” wat in **Jes.30:21** genoem word, 'n verwysing na innerlike indrukke is nie. In die konteks van die Ou Testament, mag dit 'n verwysing wees na die letterlike stem van die profete wat God gestuur het om met Sy mense te praat.

Godgegewe hulpmiddele wat ons kan help om wyse besluite te neem

1. Ons kan God vir wysheid vra, sodat ons die regte besluite kan neem (**Jak.1:5**).
2. Gesonde oordeelsvermoë (“common sense”) is ’n belangrike genadegawe wat ontwikkel namate die denke deur die Woord van God vernuwe word (**Rom.12:1-2**). Om nugter en verstandig te kan dink, is so belangrik dat dit in **1 Tim.3:2** as een van die vereistes vir ouderlingskap gestel word.
3. Daar is wysheid te verkry in die raad van baie raadgewers (**Spr.11:14**). Omdat die raad van verskillende raadgewers van mekaar kan verskil, moet dit ook aan die hand van die Woord getoets word.
4. Persoonlike begeertes. Begeertes is nie gesaghebbend nie en moet dus ook geëvalueer word. Wanneer die opsies gelyk is, kies dié een wat die meeste genot en vervulling sal verskaf.
5. Omstandighede. Omstandighede moet sorgvuldig oorweeg word, want dit kan waardevolle inligting voorsien wat ons kan help om wyse besluite te neem.
6. Innerlike indrukke. Innerlike indrukke moet in ag geneem word, maar daar moet onthou word dat hulle nie gesaghebbend is nie. Indrukke wat aan die vereistes van God se morele wil voldoen en wat die toets van wysheid slaag, mag gevolg word.
7. Ons mag God vra vir bonatuurlike leiding, of om ons besluite te bevestig, maar ons moet onthou dat ons hieroor geen beheer het nie.

Slotsom

As ons na die vroeë apostels se lewens kyk, sien ons dat hulle ontvanklik was vir bonatuurlike leiding, maar dit blyk ook dat hulle selfstandige besluite geneem het in hulle strewe na Goddelike doelstellings. Die terminologie wat dikwels in die Nuwe Testament gebruik word, illustreer die feit dat hulle die weg van wysheid moes gevolg het. Kyk na die volgende voorbeelde van hoe hulle gepraat en geskryf het: *“Toe ons dit nie langer kon uithou nie, het ons besluit om alleen in Athene agter te bly” (1 Thess.3:1), “Ek ag dit noodsaaklik...” (Fil. 2:25), “Die Heilige Gees en ons het besluit...” (Hand.15:28)*. Baie ander voorbeelde kan aangehaal word. Ons kan gerus ook kyk na die manier waarop diakens in **Hand.6:2-6** aangestel is. Hulle moes wyse manne vol van die Heilige Gees kies. Hierdie voorstel het by almal byval gevind. Dit lyk nie of hulle gesit en wag het vir mistieke openbaringe om hulle in hulle keuses te lei nie. Ons word dikwels gevra: “Luister julle nie na julle innerlike indrukke nie, of kyk julle nie na omstandighede nie?” Ons antwoord is: “Natuurlik neem ons ons innerlike indrukke in ag, en natuurlik kyk ons na omstandighede, maar nie om ons op ’n gesaghebbende manier te lei nie, maar om ons te help om wyse besluite te neem.” Daar is ’n groot verskil tussen om toe te laat dat hierdie subjektiewe dinge jou slaafs lei en om dit as hulpmiddele te gebruik om jou te help om wyse besluite te neem. Die gelowige se doel is nie om ’n “perfekte wil” te vind voordat ’n besluit geneem kan word nie; sy belangrike verantwoordelikheid is om wyse besluite te neem wat God se Naam sal verheerlik en tot uitbreiding van Sy koninkryk sal lei.

Nick Maartens

Selfoon: 0827826074, nickmaartens@hotmail.com, Webtuiste: www.nickmaartens.co.za